

[Stinus.]

acceptere skattesnyderi nærmest som en slags sport. Det er en opfattelse, som folkettinget, der udskriver skatterne, må gå i spidsen for at aflive. Skattesnyderi er og forbliver svindel. Det er bedrageri mod alle de mennesker, som betaler deres skat fuldt ud, hvad enten de udgør et flertal eller, som fremskridtspartiet mener, et mindretal af befolkningen. Vi må ikke et øjeblik glemme, at de skattepenge, som skattesnyderne ikke betaler, betales af andre. Pengene skal ind. Skattesnyderne er i høj grad medansvarlige for de høje trækprocenter, der klages så meget over.

Efter min mening er det intet mindre end uhyrligt, hvis man nu vil sætte personer, som selv snyder i skat, til at administrere andre folks penge. Folketinget administrerer andre folks penge, skatteydernes, befolkningens penge. Kald det et spørgsmål om etik og moral, det er det vel, men selv i politik må der være plads for etik og moral, og folketingsmedlemmer bør være de første til at overholde loven.

I grundlovens § 30, stk. 1, hedder det:

„Valgbar til folkettinget er enhver som har valget til dette, medmindre vedkommende er straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at være medlem af folkettinget.“

Skattesnyderi er en uværdig handling, og ingen person bør accepteres som medlem af folkettinget, før enhver tvivl om personens valgbarhed er fjernet.

Efter min opfattelse burde det midlertidige udvalg til valgs prøvelse have taget skridt til at fjerne enhver tvivl, for så vidt angår de 179 personer, som i øjeblikket er til stede her i salen. Dette er ikke sket, og udvalget klarer ikke frisag ved en vag henvisning til, at det ikke hidtil har været praksis at se på medlemmernes straffeattester. Det har hidtil heller ikke været praksis at indvælge personer, som kan beskyldes for at være skattesvindlere.

Helt grotesk forekommer det, at sådanne personer om lidt uden indsigelse skulle kunne underskrive en forsikring om at ville holde grundloven.

Jeg vil altså stemme imod udvalgets indstilling, og jeg forventer og tror på, at andre vil gøre det samme. Samtidig kan jeg love, at såfremt ingen andre vil tage initiativet til

formelt at indbringe spørgsmål vedrørende folketingsmedlemmers skattesager og bøder for folkettinget, skal jeg påtage mig det. Hvis folketingets egne medlemmer selv er lovbrudere, bliver al lovgivning i dette land latterlig.

Den midlertidige formand (Skytte):

Vi går derefter over til anden omgang, hvor taletiden for ordførerne er indtil 10 minutter.

K. J. Mortensen (S):

Hr. Glistrup hæftede sig ved de fejl, som amtmanden havde begået, men ville ikke vedkende sig de fejl, der var begået af hr. Glistrups kandidat i forbindelse med valget i Århus amt. Her må vi andre sige, at vi erkender fejlene begge steder. Det er forskellen.

Når der i valglovens § 25, stk. 1, står, at det er til optællingskredsens valgbestyrelse, anmeldelse af kandidaten skal afleveres, er det klart, at framelding så også skal ske til valgbestyrelsen. Det er ikke sket. Nu ved jeg godt, at der henvises til bilag 2 til betænkningen, men vi har i sagens akter et andet sted fået at vide, at breve underskrevet af andre end hr. Glistrup ikke skulle medregnes. Andre kunne ikke tegne partiet. Jeg mener ikke, det er almindeligt, at man fremsender breve underskrevet af to forskellige personer som dette bilag. Jeg synes, at man efter denne oplysning om, at ingen kunne tegne partiet andre end hr. Glistrup, kunne være i sin gode ret til at mene, at denne underskrift fra hr. Bové kunne være påført efter hr. Glistrups underskrift og uden hr. Glistrups vidende. Det vil altså sige, at den ikke kan tages til efterretning.

Hr. Glistrup henviser så til, at denne skrivelse må fortolkes som en tilbagemelding til amtet om, at hr. Bové trækker sin opstilling i to kredse tilbage. Dertil må vi sige, at det kan det ikke være i henhold til loven. Når hr. Glistrup så henviser til, at det i to amter har kunnet ladet sig gøre, må vi sige, at der findes jo, til trods for at en bestemt kreds konstant skælder ud over embedsmænd, papirnussere o. lign., tilsyneladende to amtmænd, som har været så venlige, da kandidaterne har henvendt sig, at ringe til de respektive valgstyrere for at få disse ting ud af verden.